

Przedmiot

Odwwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 9 września 2010 r. w sprawie T-119/06 Usha Martin przeciwko Radzie i Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji 2006/38/WE z dnia 22 grudnia 2005 r. zmieniającej decyzję 1999/572/WE przyjmującą zobowiązania złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu lin i kabli z drutu stalowego, pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 22, s.54) oraz, po drugie, rozporządzenia Rady (WE) nr 121/2006 z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1858/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli, pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 22, s.1)

Sentencja

- 1) *Odwwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Usha Martin Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 55 z 19.2.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 27 listopada 2012 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Europejskiej, Republice Litewskiej, Republice Greckiej

(Sprawa C-566/10 P) (¹)

(Odwwołanie — System językowy — Ogłoszenia o konkursach otwartych mających na celu nabór administratorów i asystentów — Publikacja pełnej treści w trzech językach urzędowych — Język egzaminów — Wybór drugiego języka spośród trzech języków urzędowych)

(2013/C 26/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: P. Gentili, pełnomocnik, G. Palmieri, avvocato dello Stato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy, wspierani przez A. Dal Ferro, avvocato), Republika Litewska, Republika Grecka (przedstawiciele: A. Samoni-Rantou, S. Vodina i G. Papagianni, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 13 września 2010 r. w sprawach połączonych T-166/07 i T-285/07 Włochy przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności ogłoszeń o konkursach otwartych EPSO/AD/94/07 (Dz.U. 2007, C 45 A, s. 3), EPSO/AST/37/07 (Dz.U. 2007, C 45 A, s. 15) i EPSO/AD/95/07 (Dz.U. 2007, C 103 A, s. 7)

Sentencja

- 1) *Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 13 września 2010 r. w sprawach połączonych T-166/07 i T-285/07 Włochy przeciwko Komisji zostaje uchylony.*
- 2) *Stwierdza się nieważność ogłoszeń o konkursach otwartych: EPSO/AD/94/07, mającym na celu ustanowienie rezerwy kadrowej dla naboru administratorów (AD 5) w dziedzinie informacji, komunikacji społecznej i mediów, EPSO/AST/37/07, mającym na celu ustanowienie rezerwy kadrowej dla naboru asystentów (AST 3) w dziedzinie komunikacji społecznej i informacji oraz EPSO/AD/95/07, mającym na celu ustanowienie rezerwy kadrowej dla naboru administratorów (AD 5) w dziedzinie informacji (biblioteka/dokumentacja).*
- 3) *Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami Republiki Włoskiej oraz pokrywa własne koszty w obu instancjach.*
- 4) *Republika Grecka i Republika Litewska pokrywają własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 63 z 26.2.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-600/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Opodatkowanie dywidend i odsetek wypłacanych na rzecz funduszy emerytalnych i kas emerytalnych — Traktowanie dywidend i odsetek wypłacanych na rzecz podmiotów niebędących rezydentami — Odliczenie kosztów działalności bezpośrednio związanych z uzyskaniem dochodu w formie dywidend i odsetek — Ciężar dowodu)

(2013/C 26/05)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i W. Mölls, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i N. Rouam, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i C. Schillemans, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciel: M. Pere, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i S. Johannesson, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: H. Walker, pełnomocnik, wspierany przez G. Facennę, barrister)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 63 TFUE i art. 40 porozumienia EOG — Krajowe uregulowanie dotyczące opodatkowania dywidend i odsetek wypłacanych na rzecz funduszy emerytalnych i kas emerytalnych, zastrzegające pewne korzyści podatkowe wyłącznie dla dywidend i odsetek wypłacanych na rzecz podmiotów będących rezydentami.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Republikę Federalną Niemiec.
- 3) Republika Francuska, Królestwo Niderlandów, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 listopada 2012 r. — E.ON Energie AG przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-89/11 P) (¹)

(Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o nałożeniu grzywny za złamanie pieczęci — Ciężar dowodu — Przeinaczenie dowodów — Obowiązek uzasadnienia — Kwota grzywny — Nieograniczone prawo orzekania — Zasada proporcjonalności)

(2013/C 26/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: E.ON Energie AG (przedstawiciele: A. Röhling, F. Dietrich i R. Pfromm, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, V. Bottka i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie T-141/08 E.ON Energie przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 377 wersja ostateczna z dnia 30 stycznia 2008 r. o nałożeniu grzywny na podstawie art. 23 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 za złamanie pieczęci — Naruszenie ogólnych zasad prawa takich jak domniemanie niewinności, zasady „in dubio pro reo” oraz zasady proporcjonalności, a także zasad rządzących rozkładem ciężaru dowodu — Naruszenie obowiązku uzasadnienia

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.

- 2) E.ON Energie AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu — Polska) — Bank Handlowy w Warszawie SA, PPHU „ADAX” Ryszard Adamiak przeciwko Christianapol sp. z o.o.

(Sprawa C-116/11) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Postępowanie upadłościowe — Pojęcie ukończenia postępowania — Możliwość dokonania przez sąd rozpoznający wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego oceny niewypłacalności dłużnika — Możliwość wszczęcia postępowania likwidacyjnego jako wtórnego postępowania upadłościowego, w razie gdy postępowanie główne jest postępowaniem sauvegarde)

(2013/C 26/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawcy: Bank Handlowy w Warszawie SA, PPHU „ADAX” Ryszard Adamiak

Dłużnik: Christianapol sp. z o.o.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu — Wykładnia art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2 lit. j) oraz art. 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1) — Wtórne postępowania upadłościowe — Uprawnienie sądu właściwego do wszczęcia takiego postępowania w zakresie zbadania niewypłacalności dłużnika

Sentencja

- 1) Wykładni art. 4 ust. 2 lit. j) rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 788/2008 z dnia 24 lipca 2008 r., należy dokonywać w ten sposób, że to prawo państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie upadłościowe, rozstrzyga o tym, w którym momencie dochodzi do ukończenia tego postępowania.